

WAAROM ZWIJGEN GEEN GOED IDEE IS

30 JANUARI 2012

NATIONALE STAKINGS- EN ACTIEDAG

De financiële markten dicteren vandaag de wet. Dicteren zij ook de maatschappij waarin we willen leven? Dat besparingen en nieuwe inkomsten nodig zijn, dat is niet de discussie. De vraag is op welke manier dat gebeurt.

De regeringsmaatregelen van vandaag zijn niet evenwichtig. De inspanningen zijn niet billijk verdeeld. Het sociaal overleg lapt de regering hooghartig aan zijn laars.

Wie meent dit alles zomaar te moeten ondergaan, moet zich toch enkele vragen durven stellen over wat de gevolgen zullen zijn. Hier volgen zo enkele vragen.

Waar gaat het naartoe met de vergrijzing en met de stijgende zorgnoden van de bevolking?

De uitgaven voor gezondheidszorg worden aan banden gelegd. Zijn het de zieken en de zorgbehoevenden die de gevolgen moeten dragen? Moeten de eigen kosten naar omhoog en de opvang naar omlaag, omdat er geen plan noch perspectief is?

Wij willen een solidaire maatschappij, waarin de overheid instaat voor de noodzakelijke dienstverlening op basis van rechtvaardige belastingen. Is het wel waar dat er geen geld meer is voor zorg? Waarom laat de overheid de grote vermogens buiten schot? Waarom betalen bedrijven met megawinsten nauwelijks belastingen? Waarom worden ze met rust gelaten? Willen we meer ongelijkheid of eerlijke belastingen voor iedereen?

Wat zijn de gevolgen als er de komende jaren geen tewerkstellingsplan meer is?

Waar zullen de vele duizenden noodzakelijke werkkrachten voor zorg en welzijn vandaan komen als er niet meer geïnvesteerd wordt in zorg en welzijn? Wie zal er instaan voor de zorg? Wat zal er gebeuren met uw werkdruk? Hoe gaat het aflopen als er geen enkel sociaal investeringsplan is? Waarom ziet men niet dat er net in zorg en welzijn vele banen kunnen en moeten gecreëerd worden?

"Langer werken", ja maar in welke omstandigheden?

Maakt het iets uit of langer werken ook op een werkbaar en een leefbare manier moet gebeuren? Waarom praat niemand met ons over betere, kwalitatieve werkomstandigheden? Of erger nog, waarom gebeurt er na heel veel gepraat nauwelijks iets aan? Moet wie op de duur niet meer meekan dan maar naar de werkloosheid of langdurige ziekte? Is dat dan een besparing voor de overheid? Als langer werken nodig is, waarom vinden zoveel werknemers met wat meer jaren op de teller vandaag nauwelijks nog een job? Waarom worden landingsbanen, die juist bewezen hebben dat daardoor langer werken mogelijk is, gekortwiekert en afgestraft?

Hoe belangrijk is het evenwicht tussen je werk en je privéleven?

Tijds krediet wordt sterk aan banden gelegd. Welke gezinnen worden daar beter van? Een slechtere combinatie van werk en gezin, zal dat helpen om langer te kunnen blijven werken? Vind je dat het kan als op bestaande akkoorden, zonder enige schaamte en zonder enig overleg, wordt ingebroken?

Waar zijn de jobs voor jongere werknemers?

Het gaat lang niet alleen om oudere werknemers. Wat gebeurt er voor de jongerenwerkloosheid? Als iedereen langer moet werken, komen er daardoor dan jobs bij voor jongeren?

Gebeurt er iets aan de flexibele en opstapelende contracten van bepaalde duur?

Wordt de inkomenszekerheid van de jongere werknemers verbeterd?

Op jongeren wordt zelfs al bespaard voor ze werk vinden. Een volledig jaar zonder inkomen. Hoe kunnen ze een zelfstandig leven beginnen zonder geld?

Moet je nu *even doorbijten* en is het daarna gedaan met de besparingen?

De volgende besparingsronde is al in de maak. De komende weken en maanden zal de regering opnieuw de hakbijl bovenhalen. Als we vandaag zwijgen en niets doen, dan gaan ze onverminderd door met onbillijke en asociale maatregelen.

Zou je het erg vinden als de index op de lonen sneuvelt?

Het leven wordt steeds duurder. De index is de enige bescherming opdat je inkomen toch nog enigszins de levensduurte volgt. De wilde hetze tegen de index van werkgevers en politieke woordvoerders wordt gretig in de pers gebracht. En wat met de **prijsafspraken over energiekosten, betaalbare woningen,...**?

En bovenop wil de regering niet onderhandelen over een nieuw akkoord voor de federale gezondheidszorg. Tot maar liefst 2015 dreigt er niets te gebeuren en komt alles op de helling te staan.

Doe mee met de nationale stakings- en actiedag op 30 januari! Doe mee met de acties in uw regio!

Omdat zwijgen geen goed idee is

**KIES VOOR
KIES ZORG
EN WELZIJN**

Informeer je bij de syndicale afgevaardigden van LBC-NVK of in de LBC-NVK secretariaten. In de sectoren geldt een stakingsaanzeg waardoor elke werknemer het recht heeft om te staken en aan de acties deel te nemen.